

Пам'ятайте
про
Україну!

VOL. XCVI. No. 40. JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, MARCH 3, 1989. CENTS 25 ЦЕНТИВ. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 3-го БЕРЕЗНЯ 1989. Ч. 40. РІК ХСХVI.

Редактори АЕУ встановлюють реченці

Учасники нарад редакторів сектора стислих і природознавчих наук англійської Енциклопедії України (зліва): О. Біланюк, В. Бандера, Р. Андрушків, Л. Ониськевич, Д. Г. Струк, С. Трофименко, П. Джуль, І. Масник.

Філадельфія (О. Біланюк). — В суботу, 21-го січня ц.р. відбулися у Свартмор біля Філадельфії чергові наради редакторів сектора стислих і природознавчих наук англійської Енциклопедії України (АЕУ). Як відомо, перші два томи цієї енциклопедії вже вийшли. Повна енциклопедія матиме п'ять томів. Томи 3, 4 і 5, усі три разом, заплановано видати під кінець академічного року 1992-93. Сектор стислих і природознавчих наук поставив собі за мету виконувати усі завдання, дотримуючись визначених реченців. Головною ціллю нарад було узгодження зусиль у цьому напрямі.

У нарадах взяли участь: Роман Андрушків (заступник редактора математики), Олександр Біланюк (координатор сектора стислих і природознавчих наук), Павло Джуль (редактор медицини), Ігор Масник (редактор біології), Любомир Ониськевич (редактор техніки), Данило Гусар Струк (керуючий редактор АЕУ), Святослав Трофименко (редактор хемії). На частині нарад був також присутній Володимир Бандера (редактор екології).

Керуючий редактор Д. Гусар — Струк об'явив присутнім із станом праці над гаслами „Л“, „З“, які увійдуть до томів 3, 4, і 5. Усіх цих гасел є 12,266. З цього вже написано і перенесено на комп'ютор 4,030. До виготовлення остало ще 8,236 гасел. Гасла із природознавчого сектора приходять відносно на час, турбує лише запізнення важного гасла „Математика в Україні“, за яке відповідальність

В ПРЕСІ ЗААТАКУВАЛИ В. БАРЛАДЯНУ

Київ. — В газеті „Радянська Україна“ з 8 лютого ц.р. опубліковано статтю М. Заєрного, в якій він піддав критиці українського поета Василя Барладяну, колишнього політ'язня, який тепер є активним членом Української Гельсінкської Спілки.

Авторів статті не сподобався виступ В. Барладяну на засіданні одеського міського Товариства Української Мови і Культури ім. Т.Г. Шевченка, що відбулося в середині грудня минулого року. Критикуючи Барладяну, автор не забув згадати недобрий словом і Вячеслава Чорновола та Михайла Гориня, котрі, за його словами, видають націоналістичні матеріали в журналі „Український Вісник“.

А щоб читачі не ламали собі голову, хто такий В. Барладяну, Заєрний повідомив: „він народився у воєнному 1942 році в селі Шибка Григоріопольського району Молдавії. Після закінчення середньої школи вступив на факультет російської філології Одеського державного університету імені І.І. Мечникова, який за його словами, мав нещастя закінчити з відзнакою.“

Далі автор запевняє, що здібному студенту ніхто не чинив „ніяких перешкод“, хоч його батько „був засуджений у 1944 році військовим трибуналом за

І. МАКАРА АРЕШТУВАЛИ ВТРЕТЄ

Київ (ПС УРС). — У суботу, 18-го лютого, в год. 2-й, на вулиці В. Стефаника у Львові біля бібліотеки Академії Наук був затриманий Іван Макара. Кілька чоловіків накинулися на нього і затагли його в машину та повезли в Червоноармійський відділ міліції. Там міліціонери звалили його на землю, сіли на нього і сказали: „Ти інженер, ти математик? А займаєшся антирадянською діяльністю! Якщо не припиниш лізти в політику, з тобою зроблять те, що зробили в Іва-ськом“.

Відпустили І. Макара ввечері в годині 7-й. У неділю, 19-го лютого, о год. 7-й, зібрався у Львові біля пам'ятника Леніна члени Ініціативного комітету Народного Фронту для перестройки, де вони збирали підписи під зверненням за висування в кандидати народних депутатів Верховної Ради СРСР поета Ростислава Братуня.

У той же час стало відомо, що під час дня у Львові був затриманий міліцією Єпископ УКЦ Павло Василь, коли він їхав авто, під претекстом надмірної швидкості. Єпископа забрали на міліцію і затримали, щоб він мав змогу зустрітись з кореспондентом американського журналу „Нью-вік“ Ендрю Нагорським, що його він запізнав на пресовій конференції на початку лютого в Москві.

І. Макара під пам'ятником Леніна розгорнув полотно, на якому стояло написано: „Свободу Єпископу Васильку!“ Його заарештувала міліція і засуджено на 15 днів позбавлення волі за порушення указу Президії Верховної Ради СРСР про проведення мітингів, зібрань і демонстрацій.

Це вже третій з черги арешт такого характеру, що його відбуває І. Макара. 21-го лютого у Львові, під час візиту генсека М. Гор-

В ЧИКАГО ВІДБУДЕТЬСЯ СВАТО Карпатської України

Чикаго (Н.Н.). — Подібно, як уряд інших українських громад, в Чикаго оформився Громадський Ювілейний Комітет для відзначення 50-ліття подій в Карпатській Україні в 1938-39 роках. До Почесного Коміте-

ту запрошено уродженця Закарпаття о. протопресвітера Степана Жечуха та сеньйорів діячів в Карпатській Україні, що живуть у цьому місті — інж. Антона Куциньського, організатора Карпатської Січі, та націоналістичного діяча інж. Юрія Артюшенка. Комітет складається з 15-ох осіб, що заступають соборно різні українські організації та середовища, як також різні землі України. В Діловому Комітеті є Орест Баранік, Іванка Горчинська, Василь Маркус, Роман Припхан, Ярослав Чернявський та Микола Лиско.

Свято передбачено на суботу 1-го квітня ц.р. Розпочинається це відзначення відprawo соборного Молебня в соборі св. Володимира Ольги о год. 5-й по полудні, в якому будуть присутні ветерани та молоді організації із своїми прапорами. Описано о год. 6-й ввечері в аудиторії того ж собору буде влаштоване свято-академія з мистецькою програмою. Святоє слово виголосить гість, д-р Вінкентій Шандор, також закарпатський діяч-сеньйор, що в 1938-39 роках був представником карпатсько-українського уряду в Празі.

З уваги на виїзність цього ювілею Срібної Землі, треба очікувати, що українська патрістична громада возьме чисельну участь у ньому.

СХОДИНИ КОМІТЕТУ Тисячоліття

Нью Йорк. — Сходина Ділового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні відбудеться в суботу, 4-го березня ц.р., о год. 12-й полудня, в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філадельфії.

В УКРАЇНІ ВІДКРИТО ГРОБИ МАСОВОГО ПОХОВАННЯ

Биковня, УССР. — Нью-Йоркська газета „Дейлі Ньюз“ інформує у числі з 2-го березня ц.р., що поблизу українського села Биковня відкрито гроби масового поховання, а радше масових злочинів сталінського режиму.

КГБ передал українські церкви в руки РПЦ

Рим. — Пресова Служба УКЦ в Римі інформує, що делегація українських католиків під проводом Єпископа Павла Василя передала амбасадорів ЗСА у Москві прохання підписати 8,000 українців-католиків звернене до Папи Івана Павла II, Патріарха і Кардинала Мирослава Любачівського і голови американської Гельсінкської комісії конгресмена Стені Гоера. У проханнях, українці-католики із СССР закликають зробити все що можливе, щоб довести до легалізації УКЦ в Україні.

Єпископ П. Василь, священник Микола Симкало і Михайло Гаврилюк, як також Іван Гель, голова Ініціативної групи в обороні прав вірних католиків, були в Москві в днях 7-го і 8-го лютого ц.р. і передали прохання та інші матеріали до американської амбаса-

В Києві відбулась советсько-американська виставка молодих мистців

Київ. — З ініціативи новоствореної громадської організації сучасного мистецтва в Києві наприкінці минулого року відбулась там перша советсько-американська виставка молодих мистців. Створений в столиці України культурний центр творчої молоді під назвою „Совіарт“ планує проводити спільні міжнародні молодіжні виставки задля дружніх творчих контактів молоді різних країн.

Советсько-американська виставка стала першим досвідом як також випробуванням організації на життєвість, оскільки новостворений центр має утримувати себе сам. Та новизна й актуальність справи дають підставу сподіватись, що організація проявить досить

У СВІТІ

У ПОВІДОМЛЕННІ КРАЙОВОЇ телевізійної програми офіційний речник міністерства закордонних справ Мадярщини повідомив, що російська мова в системі мадярського шкільництва не буде обов'язковим предметом. Від тепер згідно з інформаціями міністерства культури, у початкових класах і середній школі будуть викладатися також мови англійська, французька і німецька. Також з конституції буде знято гасло про провідну роль компартії в житті країни, а також знято, як обов'язкове свято, першотравневий парад, день жовтневої революції та інші „загально-соціалістичні свята“. Обов'язкове викладання російської мови в мадярському шкільництві зовсім не загрожувало мадярській мові і культурі, — інформує з Будапешту кореспондент Ассошіейтед Пресс.

МІЖ РУМУНІСЬКО І МАДЯРСЬКОЮ далі ведеться пропаганда „війни“ за справу переслідування мадярської національної меншини. Виступаючи 28-го лютого ц.р. на комісії прав людини Організації Об'єднаних Націй заступник міністра закордонних справ Мадярщини Дьюла Горн попросив вислати до Румунії спеціальну комісію для переведення докладного слідства переслідування етнічних мадярів румунським режимом. „Ми глибоко затривожені інформаціями, які систематично отримуємо з Румунії“, заявив заступник міністра, а крім того румунсько-мадярський кордон переходить кожного дня сотні втікачів осіб з якими „ми не можемо дати собі ради“, підкреслив Горн, який переконаний, що Румунія порушує основні принципи прав людини. Генеральний секретар ООН Гавієр Перез де-Куєр заявив кореспондентам, що цю справу розгляне докладно Рада Безпеки і внесе незабаром своє рішення.

СОВЕТСЬКИЙ ЖУРНАЛ „Новий Мір“ надрукував у своєму лютевому числі статтю соціолога Ігора Клямкіна, у якій він піддав гострій критиці роботу Комуністичної партії в СССР. Автор обвинувачує партію у поширенні брехні, яка затроювала цілі популяції советських громадян. Він також ставить під сумнів юридичну законність, монополію ЦК КПСС на керівництво державою і підкреслює, що введення правдивої демократичної форми в СССР є неможливо здійснити поки не зміниться ситуація в керівництві і там не будуть допущені відкриті дискусії й критика. Покищо не відомо, яке становище до статті Клямкіна займуть центральні газети СССР, зокрема „Правда“ й „Звєстія“.

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА ЗАЛИШИЛИ ЗА СОБОЮ „СМЕРТЬ“ В АФГАНІСТАНІ

Таль, Пакистан. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“, Стів Лор, інформує у числі з 2-го березня ц.р., що советські військові частини покинули Афганістан, але вони залишили за собою „смерть“ у формі понад 30 мільйонів штук активних мін, розкинутих довільно по шлій країні, які щойно тепер починають одна за одною вибухати, приносячи смерть і поранення для багатьох тисяч афганців. Місцеві люди називають ці натікані і невідбєчені мін „смертним посівом“, який ще довго приносить свій смертельний врожай.

Кореспонденти інформують, що жертвами мін стають в більшості діти і підлітки, які на думку кореспондентів, гинутьимуть ще на протязі років не тільки від залишених мін, але також від іншої зброї залишеної, або захованої советськими воєнками, урядовою комуністичною армією і повстанцями-муджахеїдами.

Десятьки малих дітей по 6-7 років життя вже загинули від розриву мін, гранат, гарматної амуніції тощо, або стали каліками з відірваними ногами, руками, обірваними пальцями, та іншого пошкодження. Для прикладу кореспонденти наводять кілька наглядних і дуже прикрих випадків, що трапилися від розривів мін і перестерігають місцеве населення, що таких мін є ще мільйони, прикріті листям, травою, кущами, снігу, спорохнялим деревом. Міжнародний Червоний Хрест взяв на себе частину відповідальності за пересторогу населення перед небезпекою, приготувавши для цієї акції інформаційний матеріал в багатьох мовах. Крім того муджахеїди створили декілька груп спеціалістів, які, озброївшись в магнетні шукачі мін, намагаються

У Пентагоні застановляються, як найкраще допомогти афганському народові в цій ситуації: чи починати від вишукування мін, чи радше шукати тих, які продовжують ці мінні розсідати. Нова ситуація в Афганістані є тепер предметом студії у Пентагоні і головний кuartирі антикомуністичних повстанців, які також мають своїх спеціалістів. Ця нова ситуація показує жим жорстоким й нелюдямним може бути комуністичний режим, ворог своєї людської природи, — кажуть політичні спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

НЬЮЙОРКСЬКИЙ СЕНАТОР-ДЕМОКРАТ Патрик Мойнінген, гутюрячи з кореспондентами засобів масової інформації в своєму бюрі на Капітолію, заявив, що є всі познаки на поширення демократії в світі. Перша ознака — це полегша холодної війни між СССР і ЗСА, а також можливість кандидатів з обохвох політичних партій серйозно позматися у виборах майбутнього посадики міста Нью Йорк. Правда, це може не такої історичної ваги подія, як холодна війна, але майже того самого значення, бо всім відомо, що продовж довгих років через брак поважної політичної конкуренції зі сторони республіканців, пост мейора Нью Йорку був в руках демократів. Цим разом теперішній посадики Едвард Кач буде мусіти позматися за демократичну номінацію з головою Миської ради Дейвідом Дінкінсом, а колишній федеральний прокуратор Рудольф Джуліані, позматється за республіканську номінацію з колишнім амбасадором Роналдом Лодером. Переможці стануть на пр'ю зі собою осіною ц.р.

КОЛИШНЯ КОНГРЕСМЕНКА Джералдін Ферраро, кандидат демократів на віцепрезиденту ЗСА у виборах 1984 року знову появилася у Вашингтоні, тим разом як президент недавно заснованого Міжнародного інституту для жіночих політичних провідниць з головною квартирою в Гарвардському університеті. Цей інститут є фінансований Демократичною та Республіканською партіями і має за завдання активізацію жінок в політиці. Присутність Дж. Ферраро у Вашингтоні є пов'язана з підготовкою ряду конференцій, що їх інститут запланував організувати в Західній Німеччині, Кенії, Новій Зеландії та Аргентині.

ДОВГІ ЗУСИЛЛЯ КОЛИШНЬОГО демократичного конгресмена з Бронксу Маріо Біяджіжі щоби уникнути ув'язнення за присуд з 1987 року за приймання хабарів та у перешкоджанні правосуддю, увічналися повним неуспіхом у поведінку, 27-го лютого ц.р., коли Верховний Суд ЗСА відкинув його відклик. Це рішення суду вікріє дорогу прокуратурі до його ув'язнення на два з половиною років, правдоподобно вже 10-го квітня ц.р.

У ВІВТОРОК, 28-го ЛЮТОГО ц.р., Уряд ЗСА офіційно звернувся зі закликом до Палестинської Визвольної Організації щоби вона припинила свої напади на військові та приватні об'єкти в Ізраїлі та поза його кордонами, якщо хоче продовжувати свої переговори з Вашингтоном. Ця остання заява ЗСА вказує на спокійну але й наполегливу зміну вимог ЗСА до ПВО якщо йдеться про продовження діалогу. Бо коли в грудні минулого року ЗСА погодилася на прями переговори з ПВО після того як їхній провідник Ясір Арафат осудив тероризм і визнав за Ізраїлем право існування, то таких вимог не було. Тепер ЗСА вимагає від ПВО стриматися від атаківання ізраїльських об'єктів.

ДИРЕКТОР ФБІ ЗАРЯДИВ основні зміни у відділі бюра, який займався програмою та вишколом нових працівників після того, як він дізнався, що бюро провадить дискримінаційну політику проти негрів та еспаномовних працівників. Відліам Сешенс звітував про те, що внутрішня перевірка бюра відкрила ці недотримання й саме тому він видав ці нові зарядження.

СВОБОДА

SVOBODA (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Svboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00 UNA members 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make check or money order payable to "Svboda"

Postmaster: Send address changes to: Svboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00 Для членів УНАОУ \$15.00 річно За кожну зміну адреси \$1.00 Чеки і money orders виставляти на "Svboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дипломатична подорож Президента

Дня 7-го грудня 1941 року японське летунство перевело блискавичний налет на зосереджену в Перл Гарбор американську військову флоту. Тоді вперше записалися в історії людства «камікадзе»: летуни, які з прив'язаним до себе вантажем динаміту падали на чердаки американських кораблів та гинули, затоплюючи з собою корабель. Більшість американської морської флоту була знищена, але велетенський промислово-економічний потенціал допоміг відбудувати збройну потугу ЗСА також на морях. 6-го липня і 9-го серпня 1945 року ЗСА скинули перші дві атомові бомби на японські міста Гірошіма і Нагасакі. 15-го серпня 1945 року Японія беззастережно скапітулювала. Переможний головний командант збройних сил ЗСА на Далекому Сході, Далгес МекАртур, продиктував Японії нову конституцію, за якою залишається в Японії монархічний устрій із царем Гірогіто, але тільки без сутньої влади при існуючому виборному парламенті. МекАртур у цій конституції заборонив Японії мати більшу зброю, як вона потрібна для збереження внутрішнього ладу і спокою, проте після розчарування Америки у добру волю СССР — під тиском з боку Америки — Японія має сьогодні на Тихому океані з усіх інших держав найчисленнішу військову морську флоту. І хоч Японія — як і Німеччина — покритася під час спровокованої неї війни руйнами, проте сьогодні — разом із Західною Німеччиною — є найбагатшою країною світу, з могутнім промислом, виробами якого заливають головню Америку.

«Часи змінюються і ми змінюємось з ними». В самій Японії більшість її 150-мільйонного народу становить молоде покоління, яке не пам'ятає трагедії Гірошіми і Нагасакі. Але в Америці живуть ще люди, які пам'ятають Перл Гарбор. І вони мали сумніви чи на похорон імператора Гірогіти повинні полетіти до Токіо сам Президент Америки. Ці сумніви мусіли розвіятися, коли показалося, що на похорон японського імператора прибули делегації з 154-ох країн світу, при чому прибули туди 55 голов держав. Прибув президент Франції Міттеран і Йорданський король Гуссейн, президент Єгипту Госні Мубарак, чоловік королеви Єлисавети Філіп, президент Філіппін Коразон Акіно — це був найчисленніший з'їзд коронованих і некоронованих представників світу, який вшановував японський нарід за його організаторський хист і найбільшу у світі роботаціст.

Традиціоналізм і модернізація тісно сплітаються в Японії. Тому нам важко зрозуміти, чому щойно 22-го лютого похоронено Гірогіта, який помер 7-го січня: так подікував традиційний релігійний церемоніал. Вітав прибулих достойників новий монарх Японії — Акігіто. Його батько помер на 88-му році життя, з чого був він 63 роки на престолі. Забрав зі собою тайну, яку роллю він грав у трагічному підступному нападі Японії на Перл Гарбор. Але ця подробиця, разом із цілою Другою світовою війною належить до історії. Тепер зразу таки виявилася, що центральною фігурою в Токіо став американський президент Джордж Буш. І виявилася, що його подорож була напевне запланована у порозумінні з тими чужинецькими володарями, з якими Буш і державний секретар Джеймс Бейкер переводили ділові розмови.

За твердженням американських кореспондентів центральною темою нарад Буша з чужинецькими мужами була проблема Близького Сходу, чи пак ізраїльсько-арабських відносин. Державний секретар Джеймс Бейкер проголосив публічно становище ЗСА щодо участі СССР в акції замирення на Близькому Сході. Джеймс Бейкер заявив, що перш за все Москва мусить визнати Ізраїль. — Москва ж узалежнює таке визнання від згоди Ізраїля на переговори також з Палестинською Визвольною Організацією — чого Ізраїль не хоче. Советський міністер закордонних справ, який у цьому місяці роз'їздив по країнах Близького Сходу — цілувався перед фотографами з Яссіром Арафатом, але такі театральні покази не відтягнуть від Америки її арабських приятелів, як Єгипет, Йорданія, Савдійська Арабія. Президент Буш, зупинившись же в Китаї і Південній Кореї, повернувшись до Вашингтону із ще більшим особистим авторитетом, яким його досі вшановував американський народ.

Як повідомляє журнал „Огоньок“ ч. 5-те за 1989 рік, в ЦК КПСС прийнято постанову „про додаткові заходи для відновлення справедливості щодо жертв репресій 1930-50 років“ і в цій постанові сказано, що ЦК КПСС вніс пропозицію розглянути на Президії Верховної Ради СССР питання про відміну вироків, винесених без суду і слідства так званими „триєтками“ в 30-ті, 40-ві й на початку 50-х років та визнати реабілітованими усіх громадян, репресованих „Особливими радами“.

Розуміють кремлівські лідери, що крах недалеко і доведеться відповісти за те, що понад 70 років дурили народ „світлим майбутнім“, грабуючи його та знищуючи крахощі його синів. А зрозумівши, вирішили поступово розкривати справу давніших репресій, щоб спрямувати гнів народний в протилежний від себе бік, в бік уже померлих слідчих, прокурорів, тюремників. А вони, мовляв, не винні, що отримали цю страшну спадщину від попередніх урядів. Та що б не спонукало їх до цього, все ж для народів Советського Союзу наслідки від гласності будуть позитивні, бо довідаються люди, яка то страшна сила — диктатура Комуністичної партії чи будь-яка диктатура взагалі.

Ізраїльський журнал „Круг“ у ч. 595 опублікував у перекладі на російську мову мій лист „Переслідування Р. Окуневої в Ізраїлі“, вміщений у „Свободі“ 16-го вересня 1988 року. Ця публікація й листи, які я отримав з Ізраїлю, викликали мою відповідь редакторів „Круга“, текст якого подаю нижче:

„Шановний пане редакторе!

Публікуючи мій лист до редакції української газети „Свобода“ („Круг“ ч. 595), Ви дали до нього вступ, з якого випливає Ваше скептично-негативне ставлення до Р. Окуневої. Це більш нетерпимість ставляється до Р. Окуневої. Інші ізраїльтяни, які вважають, що вона не заслуговує симпатій не лише живих, але й узагалі порядних людей усіх національностей.

Погляд більшості треба поважати, проте це не значить, що більшість ніколи не помиляється і не судить заздалегідь. Згадаймо СССР та ставлення мас до процесів „ворогів народу“.

Ви скажете, що Ізраїль не СССР, а це теж буде правда, а втім однак моделі поведінки людей, що перебувають під впливом певних ідеологічних комплексів, дуже подібні.

Я читав кілька текстів, що належать Р. Окуневої, і я згоден, що вони дещо різкі. Але, як там не є, про процес І. Дем'янюка Р. Окунева говорить правду, говорять те, про що воліє не згадувати багато засобів інформації.

На думку багатьох юристів, в тому числі й живих, перебіг процесу й докази

Н. Осока

ДОНОС — ОСНОВА РЕПРЕСІЙНОЇ МАШИНИ

Нову постанову ЦК КПСС, як і весь процес демократизації, не поспішають впроваджувати на Україні, але в Росії дещо зрушилося з місця і завдяки цьому випливали на поверхню судової справи цілої групи „політичних злочинців“, виявлені в архіві Новосибірського обласного суду. Тридцять текох зі зловисним написом „Звинувачується в ст. 58-10 ч. 2УК“ чомусь зберігалися не в КГБ, а поряд з тисячами історій про переслідування історії про переслідування історії. В їх числі нема високих партійних чи військових службовців, нема й поетів. Це прості люди, серед яких коваль Артамонов, молодісць Полужкін, колгоспниця Матрьона Чучаліна, але з відомими репресованими дітьми їх поспіла стаття Кримінального Кодексу, тюрма, табір, невдоволено безземна могила.

Автори статті „Матрьона та Ілія Катуні, зашкварилася, чим могла завинити перед советською владою проста селянка Матрьона

Чучаліна.

Матеріали однієї лише судової справи М. Чучаліної, дають широке уявлення про ті пекельні муки, що випали на долю народів Союзу ССР.

Ішов перший рік війни з гітлерівськими військами, що несподівано напали й захопили Латвію, Литву, частину Естонії та Україну, Близькому й Молдові, підступили до Ленінграду, загрожували Смоленську і Києву. Над усім Советським Союзом нависла смертельна загроза.

А слідчі й прокурори вдені й вночі розмислювали „злочин“ простої неписьменної, багатодітної селянки, заарештованої на підставі доносу.

Слідчому Кузнецькому району від Корьової Марії Миколаївни Заява. 8-го липня 1941 року Чучаліна Матрьона нібито казала на полі, що якби скоріше перекинули советську владу, то ми б іще Богів попомілили. Мені розповіли Манасова Анастасія Яківна, Савіна Марія Федорівна і Ме-

льникова Катерина. М. Н. Корьовина. 16 липня 1941”.

Окрім цього клаптика паперу більше в справі Матрьони, донощиці Корьовіна ніде не фігурує. Можливо не поділили коліс жінки, або не миряться їхні діти, чи якийсь інший жіночий конфлікт спонукав Корьовину так обуритися громадянським мисленням неписьменної Матрьони, що виховує семеро дітей. Якби там не було, але вже на другий день, 17-го липня, слідчий Сесов допитав сімох свідків, отримав від голови колгоспу характеристику на Матрьону, допитав саму Матрьону, написав аж три постанови з метою знешкодити „ворога“ і признав психіатричну експертизу. Одним словом, ворога виявлено, почалася напружена праця. Двадцять сім документів за один день!

Чому така покваліфікація? Може, слідчому не вистачало роботи і він зрадив, що вона наразі з'явилася? А, може, була б колода, а голова знайдеться. І донощик, звичайно, бо без нього з чого почати?

Страх перед владою був настільки великий, що кожний свідок робив усе, аби догодити слідчому, й ніхто не думав про Матрьониних осиротілих дітей.

(Закінчення буде)

Святослав Караванський

ЛИСТ РЕДАКТОРОВІ „КРУГА“

вини І. Дем'янюка далекі від стандартів Римського права й від загальнолюдських понять про правосуддя. Досить згадати статті американського юриста Вільяма Волфа, жидка, котрий відзначає низку кричущих огрихів срусалимського процесу. Один тільки факт, що прокурор на суді взяв під захист советську версію про Катинський злочин, що винус в ньому німців, дискредитує весь процес перед історією. Про те, що Катинський діло рук НКВД, не має сумніву жадна чесна людина, чи то поляк, чи жид, чи українець. Важко повірити, що правосуддя, чи представники боронять брехливу версію Берії-Сталіна, може виявитися бездоганним правосуддям.

Рут Окунева, так само, як і Вільям Волф, піддає сумніву докази вини І. Дем'янюка. От, що вона пише про документ, що надійшов з СССР:

„а) він надійшов з рук сумнівної джерела — з рук КГБ, що має свої порахунки з Дем'янюком, котрий служив у армії Власова; б) документ доставлено до Ізраїлю завдяки ганебним зв'язкам одного сіоністського журналіста, що співпрацює з КГБ“.

Я не думаю, що діяльність А. Таммера та його зв'язки з провідниками СССР (незасудженими воєнними злочинцями) викликає у Вас захоплення і схвалення. Участь А. Таммера в цьому процесі, як кур'єра КГБ

вельми симптоматична. Та й узагалі, вся співпраця демократичних судових інстанцій з юридичною системою СССР навряд чи робить честь тій інстанції, котра до такої співпраці вдається.

Для українців, що обстоювали додержання загальнолюдських юридичних стандартів на процесі Дем'янюка, критика цього процесу з боку ізраїльтян була великою підтримкою у боротьбі за справедливість.

Можливо, якби в Ізраїлі лунало більше голосів з критикою процесу, українська преса віддавала б перевагу чим голосам над голосом Р. Окуневої. Однак, українська преса не мала вибору.

Дивним дивом, саме під час процесу представники ізраїльської громадськості наполегливо звертались до української громадськості із закликком покаятись у злочинах перед жидками.

Звинувачення цілих народів у вчиненні колективних злочинів характеризує філософію лодоневисницького расизму, який властиве визнання існування колективної вини. Визнання окремих особами існування колективної вини свідчить про схвалення цих осіб до ідеології расизму. Мені важко зрозуміти, як можуть представники жидівського народу, що зазнали кривди від расизму, звертатися до цієї ідеології. Звинувачення цілого народу у вчиненні злочинів проти іншого на-

роду вертає нас до часів кривавої родової помсти, яка не має нічого спільного з ідеологією цивілізованого світу. У пропаганді таких звинувачень під час процесу над Дем'янюком важко додати прагнення до торжества справедливості, радше навпаки.

У тексті Р. Окуневої щодо процесу І. Дем'янюка, й важко відмовити у здоровій логіці, а також в обороні інтересів Ізраїлю. Ось, що вона писала президентів Ізраїлю, перелічуючи усі недоліки процесу:

„Звертаю Вашу увагу на ту обставину, що суд, здійснений у такій атмосфері й з такими порушеннями може бути поцінований світовою громадськістю, — як показовий процес над цілим народом, — українським, до якого в Ізраїлі роздухувало особливу ненависть.“

Така оцінка таїть у собі небезпечні для Ізраїля та жидівського народу наслідки. Вона не тільки постає під сумнів попередній процес такого роду, але й відкриває можливість розглядати причини жидівської катастрофи й інших проявів антисемітизму в ракурсі, несприятливому для Ізраїлю.

Щодо заперечення Р. Окуневою катастрофи, то скільки я знаю, такі погляди ніколи не публікувалися в українській пресі. Чи поділяє Р. Окунева такі погляди, я теж не знаю, бо немаю тих текстів, на підставі яких Ви робите свій висновок.

Установлені до процесу І. Дем'янюка Р. Окунева виявила принциповість і муж-

(Закінчення на стор. 4)

З ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує: Лев Яцкевич

Тасмниця „Бермудського трикутника“

Цей тасмничний „Бермудський трикутник“, розташований між містом Маямі, на побережжі Флориди, та островами. Пуерто Ріко та Бермуди. Він відомий у цілому світі з надприродного феномену, з яким зустрілися численні кораблі й літаки, та який ляг у причині їх безслідної загибелі.

Один з найбільш характеристичних та добре удокументованих випадків трапився в американській морсько-летунській базі у Форт Лодердейлі на Флориді, до грудня 1945 року в часі рутинного польоту п'ятих торпедних бомбовиків, типу Тi-Bi-Em Авенджерс в околиці „Бермудського трикутника“. Іх політ мав тривати півтора години. Коли, проте, до цього часу ескадрилья не вернулася, командир бази почав хвилюватися, прочуваючи якусь нещастя.

І першим провісником була радіо-вістка, такого змісту: „Кличемо контрольну вежу, це випадок крайньої потреби... ми збилися з путі, не бачимо землі“. Коли контрольна вежа задала визначення їх положення, командир ескадрильї відповів розгублено „ми не знаємо, де ми є“. А коли контрольна вежа дала їм доручення летіти на захід — командир відповів — ми не знаємо, де є захід... все навкільце видається нам не правильним й якесь чудне“. І це були його останні слова.

Через цілу ніч літаки та судна бережної сторожі проводили розшуки за пропавшими літаками, але без успіху, бо по літаках не залишилося навіть сліду.

У 1965-1966 роках Федеральне стандартне бюро перевело докладний та детальний обліс усіх бережних смуг цього загадкового трикутника при допомозі дуже чутливих мікрофонів, з метою устінення характеристичних звуків. Такі звуки, подібні до шепоту, вони наїшли, але їх причини вони не могли зидентифікувати.

Морський департамент у Вашингтоні витратив у 1967 році понад 5 мільйонів дол. для дослідження морського дна під містерійною поверхнею „Бермудського трикутника“, але теж без успіху.

Досі існує ціла низка гіпотез, які намагаються розв'язати тасмницю цього загадкового трикутника та виявити причину зникнення в його обсягу такої великої кількості кораблів і літаків. Одна з них пов'язує цей надприродний феномен з дією хемічної речовини, що її вирощує періодично в „Бермудському трикутнику“ Атлантійський океан.

Під впливом цієї речовини люди, мовляв, втрачають почуття напрямку.

Друга гіпотеза пов'язує надприродний феномен цієї

смуги з дією „гравітаційних вирів“, які розташовані в різних відстанях, на цілій земній кулі.

Ще інша гіпотеза дошукується появлення з „Бермудським трикутником“ — літаючим тарілоком, а остання, із четвертим виміром часу, крізь який кораблі і літаки бувають та проходять до іншого світу?

Але нещодавно на астрофізичному симпозиумі, що відбувся в Бонні, столиці Західної Німеччини, німецький астрофізик, д-р Альфред Штрубен поділився з присутніми вислідом своїх п'ятирічних дослідів над надприродним феноменом „Бермудського трикутника“, які становлять розв'язку поверх 400-річної тасмниці зникання кораблів і літаків у цій смугі.

У протипагу до попередніх дослідів, д-р А. Штрубен використав до розв'язки цього містерійного феномену космічну технологію. Застосовуючи це нове знання, яке люди здобули щойно в останніх роках, шляхом космічних дослідів, сьогодні маємо змогу висвітлити багато, здавалося б надприродних сил, що діють на нашій планеті.

Згідно із звітом д-ра А. Штрубена, загадка „Бермудського трикутника“ безпосередньо пов'язана з космічним феноменом, відомим під назвою „чорних дір“, себто космічної порожнечі, що твориться у висліді обвалу вмиряючих зір. Сила цієї порожнечі така потужна, що вона всмоктує в себе, неначе великий космічний пілосос, всю матерію найближчого навкільця, включно із світловими променями (звідтіля й назва „чорна діра“).

На думку д-ра Штрубена, в такій самій спосіб, як „чорні діри“ у всесвіті, створилася в „Бермудським трикутнику“, „магнетна діра“, у висліді її гігантського метеору чи метеориту, що впав в середину „500-х років“ до Атлантійського океану, з поштовхом динамічної енергії, що дорівнювалася енергії ядрової експлозії.

Цей зліт метеору на нашу планету збігається з першими випадками зникання кораблів в „Бермудському трикутнику“. Історія мореплавства записала не десятки, але сотні таких випадків, при чому досвідчений мореплавець та летуни, не тільки були дезорієнтовані дією своїх компасів та електромагнетних інструментів, але втрачали також орієнтацію свого положення.

Теорія Штрубена, обоснована на комп'ютерній аналізі океанографічних помірів та супутникових обстежень. Щоб висвітлити його теорію в простий спосіб, слід уявити собі згаданий

(Закінчення на стор. 4)

О. Т.

ПРИЗАБУТИЙ В'ЯЗЕНЬ ЛУБ'ЯНКИ — ІВАН НІМЧУК (1891-1956)

II.

Іван Німчук був душею щоденника „Діло“ у Львові, що почав виходити ще в 1880 році, як орган українського народницького середовища, що його очолював у той час провідник галицьких українців Юліан Романчук, а першим редактором був Володимир Барвінський. В час, коли Німчук почав працювати в редакції „Діла“, головним редактором цього щоденника був відомий ним вже теж на еміграції в Америці політичний діяч Василь Мудрий. Та Мудрий був заангажований у політичній діяльності, він був у провіді політичної партії, найбільшою в Галичині, яка спонзорувала „Діло“ і тому вся відповідальність за видання щоденника спочивала на Німчукові. В 1935 році Іван Німчук став головним редактором „Діла“ і був ним до останнього випуску газети, що перестала виходити саме в той день, коли Червона армія перейшла кордон на Збруч і ввійшла на галицьку землю, в неділю 17 вересня 1939 року.

Ця дата і ця подія заважали і на житті Івана Німчука. Вже в п'ятницю, 22-го вересня того ж року, Червона армія зайняла Львів, без одного стрілу, бо польська армія, яка в досить великому числі була на терені міста й околиць, відступила перед наступаючим німецьким військом, не ставши червоним ніякого спротиву, а голова міста лікар Острівський навіть прийняв окупаційну армію, видавши їй символічно ключі від міста. Не залишили міста і свого населення і українські провідники, крім деяких, як Василь Мудрий, Степан Скрипник і Роман Дашкевич, чи публіцисти, Іван Кедрин, Роман Голянін і Роман Смал-Стоцький. Українські провідники навіть створили Український Допомоговий Комітет, що його очолював сеньйор українських політичних діячів вісімдесятилітній в той час Кость Левицький. Цей комітет вислав був делегацію під проводом Костя Левицького до представників нової влади, генерала Іванова і представника уряду Мішенка в суботу 23-го вересня 1939 року. Була теж думка добуватися

дозволу на дальше видавання щоденника „Діло“. Та вже того самого дня, в суботу, 23-го вересня, з'явилися в домі „Провіт“, де приміщувалася редакція „Діла“ та його друкарня, три редактори в уніформах і просили показати їм приміщення редакції та друкарні. Це була перша зустріч редактора Німчука із професійними колегами, які з окупаційною армією прибули перебрати пресу. Наступного дня у неділю, 24-го вересня, цих редакторів було вже із сорок та у провіді їх був відомий партійний діяч і академік, ректор високої партійної школи, тоді же й редактор „Комуніста“ у Києві Андрій Чеканюк. До Чеканюка долучився ще й відомий партійний письменник Олександр Корнійчук. Обидва редактори заграли звичну більшовицьку комедію, бо заповіли спільну раду з українськими журналістами, натякаючи ще й про можливість праці у пресі.

Нарада відбулася у понеділок, 25-го вересня у великій залі „Провіт“. В ній взяли участь майже всі українські журналісти, (треба подати, що у Львові виходило кількадесят різних українських пресових видань і наших журналістів було понад вісімдесят. Цю нараду використав Чеканюк для напасти на щоденник „Діло“ й особисто на його редактора Німчука. В тому жні, в понеділок вийшло теж перше число нової газети, вже зредегованої експією журналістів під проводом Чеканюка і Корнійчука під назвою „Вільна Україна“, випущене в друкарні „Діла“. Не зважаючи на те, збори українських журналістів відбувалися ще й наступного дня, у вівторок 26 вересня, і там знову верховодив Чеканюк, але вже певними директивами. Ці розмови з журналістами були нічим іншим, як тільки підготовкою до рішучої реакції з боку окупаційної влади. Іван Німчук, який був головним об'єктом напасти на цих нарадах, ледь після полудня того ж вівторка 26-го вересня, знеохочений подався додому і тут на нього чекали вже представники славного НКВД в уніформах і, перебівши ревізю в його помешканні, попросили йти з ними. Особовим автотом, неначе на вечерю, повели його до відомої у Львові, в'язниці на розі вулиць Льва Сапіга і Лонцького, де ще за австрійської монархії, а потім і за польської влади була жандармерія-поліція з малою прибічною в'язницею. Так добра і невожага постава до нової влади, яка манифестувала себе владою, що визнає український нарід і з'єднує цей нарід і його землі в одну українську державу, завела чесного і відданого українській справі діяча у в'язницю.

(Закінчення буде)

ЛІТАК, ЯКИЙ, ЗГІДНО з інформацією агентства Ройтерс, дозволив допомогти для антикомуністичних повстанців контраст, вправ і загорівся вже на території Гондурасу. Загальноприпускають, що залогі і помічники в числі дев'ять осіб, усі загинули у катастрофі. Що було причиною катастрофи в повідомленні не говориться. Представник амбасад США в Гондурасі Чарльз Барклі заявив, що на покладі літака було трьох нікарагуанців і шість громадян Гондурасу. Уряд Гондурасу і амбасад США розпочали слідство у справі цієї летунської катастрофи.

Вісті з Українського Канадського Дослідного і Документаційного Центру

Вже кілька місяців ми читасмо у пресі про Український Канадський Дослідний і Документаційний Центр з осідком в Інституті св. Володимира в Торонто. Що і хто це і чому їм потрібно 850,000 доларів?

Український Канадський Дослідний і Документаційний Центр — це група українських громадянських діячів, яка почала працювати в 1982 році під назвою Комітет Дослідження Голоду в Україні. Це той комітет, який у 1984 році видав докумен-

тальний фільм „Жнива розпачу“. В 1986 році Комітет змінив назву на Центр Дослідження Голоду в Україні, а в 1988 році оформився в Український Канадський Дослідний і Документаційний Центр (УКДЦ).

Головний проєкт УКДЦ під цю пору — це видання фільму під назвою „Україна в Другій світовій війні“. Вже започатковано збирання матеріалів до цього фільму; окремий підкомітет записує і фільмує інтерв'ю зі свідками подій та збирає документи.

„Багато свідків вже є у похилому віці... наголосив проф. Василь Янішевський, голова Центру, — і тому треба скоро записати інтерв'ю з ними“. УКДЦ має списки свідків різних подій під час Другої світової війни в Україні і поза її межами, наприклад, є члени Дивізії „Галичина“, УПА, ОУН та Похідних груп, а в'язні німецьких концетів, члени совєтської, польської, канадської, чеської, американської та французької армій, українців, які рятували життя і т.п.

„Тепер нам дуже потрібно фондів, — сказала мгр Ірвіда Винницька, член Дирекції УКДЦ, — бо передбачений коштів фільму є 850,000 доларів. Дотепер влинуло 40,000 доларів. Це значна сума і ми дуже вдячні за пожертви. Видно, що наші люди розуміють потребу такого фільму і дуже жертвенно дають на цю ціль. Але нам треба ще фондів, щоб награвати інтерв'ю. Деяких свідків вже нема. Ми не встигли...“

Кошти є такі високі, бо треба винаймати відповідні апарати та наймати технічних працівників; треба часто длетіти до місць поселення свідків. Описати треба буде заплатити тим, що будуть писати скрипти, укладати музику, електроніку, редагувати фільм, застудіювати. Кошти видання високоякісного фільму дуже великі, але користь з такого фільму буде ще більша.

Останніми роками наша громада багато потерпіла через наклепи різних груп. „Правда — це найкраща зброя, а фільмова стрічка — найефективніший засіб її поширювати“, — читаємо в летючій УКДЦ.

Окрім фільму, УКДЦ також працює над збиранням, упорядкуванням та каталогізацією архіву. Центр також видає архівні збірки, і тепер готується до друку довідник про архівні матеріали, пов'язані з Великим Голодом в Україні.

Отже — долучіться до праці Українського Канадського Дослідного і Документаційного Центру, — зложіть сьогодні свою пожертву на подану адресу. Якщо ви пережили Другу світову війну або знаєте когось такого, або якщо ви хочете якось інше допомогти УКДЦ Центрові, — зложітьесь листою або телефоном до: Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre, 620 Spadina Avenue, Toronto, Ont., M5S 2H4, ч. тел.: 923-3318. Пожертви можна віддати від приходного податку.

УКДЦ діє з благословенням усіх Українських Церков і під патронатом СКВУ і КУК.

Успішне свято жінки-героїні в Пармі

Завдяки старанням українських жіночих організацій, в неділю, 12-го лютого ц.р., в залі ім. Митр. Шептицького в Пармі відбулося багатолюдне свято жінки-героїні. Треба підкреслити, що це свято було дійсно багатолюдним, бо простора зала була переповнена українцями з Парми та околиць, і тому якщо зважити на все частіші нарікання, що наші залі все в більшій мірі стають рідшими, то це свято було дуже відрідним фактом. Свято було присвячене 65-м роковинам героїчної смерті с.п. Ольги Басараб, яку польські окупанти замучили в тюрмі в ніч з 12 на 13 лютого 1924 р., але яка ще перед своєю героїською смертю встигла написати такі знаменні слова: „За кров, за слези, за руйнування, верни нам Україну!“

Після того як свято відкрив д-р Олександр Мельник, пастор і студентка 3-го курсу університету Дарія Ковч продекларувала уривок із зворушливої поеми „Прокляті роки“ поета Юрія Клена.

Із святковою доповіддю виступила дуже добре відома нашої спільноти д-р Ніна Строката-Караванська — одна з наших українських жіночок-героїнь. Будучи дружиною відомого українського політ'язня Святослава Караванського, який промучився в совєтських тюрмах та на засланнях цілих 30 років, її так само не вдалося оминати московських катівень. В грудні 1971 року її, як українську патріотку, заарештували. Але її після звільнення не дозволено було повернутися на Україну і тому вона змушена була оселитися в м. Таруса в центральній Росії. І тому всі ті постійні переслідування, яких зазнало подружжя Караванських, як також і неможливість повернення до рідного народу в Україні — все це змусило їх шукати виходу на еміграцію, що і було здійснено, коли 11-го грудня 1979 р. Караванські, нарешті, опинилися на вільній землі Вашингтона.

Звичайною спокійною і чіткою мовою, не читаючи, а просто й широко оповідаючи так, що не може викликати жодного сумніву, д-р Караванська впродовж майже цілої години ділилася з слухачами особистими спогадами про ті тяжкі умови, в яких доводиться жити й працювати українським жінкам-патріотам на батьківщині. Багато з них відомі нашої еміграції, але про багатьох ми, на жаль, або знаємо дуже мало, або нічого. Ось, наприклад, взяти Одарку Гусак. 1950 року, коли Одарці (або Дарці) було 25 років, за діяльність у підпільній українській організації катівські кати

заарештовують її без жодного суду, а просто на підставі рішення катівської „тройки“ заарештовують її на 25 років заслання на Півночі. Нарешті, 1973 року, тобто, два роки перед тим, коли її мали звільнити, КГБ кількакратно зверталося до Одарки Гусак написати прохання, аби її „достроково“ звільнили із заслання. Знаючи, що така пропозиція було ніщо інше, як „трюк“ окупаційної влади, яка в разі звільнення, хотіла показати, яка-то влада є „гуманною“, що „достроково“ звільнила політичного в'язня, Одарка рішуче відмовилася написати таке прохання. І дійсно: чому та „гуманна“ влада не звернулася до неї з такою пропозицією бодай 12 років раніше, а не за 2 роки перед звільненням? Крім того, для української патріотки було б понуванням прохати лютого ворога будь-якої ласки.

І тому, відбувши повних 25 років заслання, Одарка Гусак вже будучи 50-ти річною жінкою та з підірваним здоров'ям, повернулася, нарешті, на Україну.

Після доповіді Наталя Крислата продекларувала резолюцію в присягати жінки-героїні, а Соня Капустянська зачала на піяно фортепіано сольо-прелюдію Й. С. Баха. Свято героїнь закінчилося чудово виконаною грою бандуристок Ірини та Люби Завальських.

Але й це ще не все. Після закінчення свята багато учасників пішли до поблизу розташованої домівки СУА на зустріч з д-р Н. Караванською. За склянкою чаю або кави і в товаристві таких заслужених діячів на українській національній ниві як Софія Буря, Іванка Шкарупа, Люба Боднар, Оля Дем'янюк, Надя Дейчаківська, Неоніла Винарська, Емілія Волянська, Анна Глинська та ін., шановна гостиня радо дала свої вичерпні відповіді на питання багатьох присутніх.

Д-р Караванська справедливо дивується, що Західний світ, в тому числі ЗСА, настільки серйозно повірили в „перемудову“ та „гласність“ Горбачова, що готові знову запропонувати Кремлю мільярди позички аби тим самим знову врятувати російську імперію від розвалу, подібно, як вони вже не раз рятували її в минулому. Але, на глобальне переконання Строкатої-Караванської, на цей раз не вже буде запізно. „Раб, — сказала вона, — ніколи не зможе продуктивно працювати і в цьому головна проблема московсько-більшовицької імперії. А тим більше в тому випадку, коли той раб поневолений не тільки соціально, але й національно“

Юліан Мовчан

В ОПУБЛІКОВАНОМУ ЗВІДОМЛЕННІ Державного департаменту ЗСА говориться, що Совєтський Союз в 1988 році доставив до Нікарагуа безпосередньо, чи посередньо через Кубу, зброї, амуніції і військового в'язня для озброєння сандіністів на суму 515 міль. дол. За всі роки співробітництва СССР з марксистським режимом Данієля Ортеги, Москва доставила до Центральної Америки зброї й іншого військового матеріалу на грубі мільйони доларів. Звичайно СССР доставляв зброю до Нікарагуа своїми власними торговельними кораблями. Сандіністська армія налічує тепер приблизно 80,000 вояків і старшин, а велика кількість перебуває в резерві. Покищо не відомо, яка буде доля антимарксистських повстанців контраст, але якщо Москва і далі доставлятиме зброю до Нікарагуа, Вашингтон буде змушений в якийсь спосіб реагувати на поновне використання комуністсько-московською імперією політики другої фази детанту в Центральній Америці, — кажуть політичні аналітики.

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА закордонних справ Голландії заявив, що його країна дуже затурбована подіями в Чехо-Словаччині, з огляду переслідуванням інакомислячих і груп руху спротиву та судом над чехословацьким письменником Вацлавом Гавелем. Голландія, правдоподібно скоро, вишле свою парламентарну делегацію до Праги, щоб там на місці обговорити цю справу з представниками комуністичного уряду. Західні політичні спостерігачі кажуть, що такого прецеденту в історії оборони дисидентських рухів ще не було, щоб уряд закордонної країни вислав своїх делегатів для інтервенції у справі засудів і переслідувань, але чехословацький уряд, на здивування усіх, погодився на прийняття такої делегації. Уряд Голландії думає, що суд у Празі незаконно судив В. Гавеля і його прихильників, бо згідно з Гельсінкськими угодами вони усі мають право на іншу від урядової діяльність.

3 безмежним болем ми прийняли повідомлення про те, що 10-го лютого 1989 року відійшов у Вічність колишній президент СКВУ

мгр ІВАН БАЗАРКО

Дружині Наталії, синам Несторові і Володимирові складаємо глибокі вислови співчуття.

За Президію і Секретаріат
Світового Конгресу Вільних Українців
Юрій Шимко Василь Верига
президент генеральний секретар

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 27-го лютого 1989 р. на 80-му році життя відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

АНДРІЙ БРОДИЧ

ПАНАХИДА в четвер, 2-го березня 1989 р. о год. 7 30 веч. в похоронному заведенні Музика, Чикаго.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю, 3-го березня 1989 року о год. 9 30 ранку в церкві св. Володимира й Ольги, а відтак на українській католицькій цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іллі.

Горем прибиті:

дочки —
НАТАЛІЯ ЗАПАРИНЮК з мужем ПЕТРОМ
МАРІЯ СОРЕС з мужем ІВАНОМ
ОЛЬГА ІВАНЦІВ з мужем ІВАНОМ
сини —
д-р ВОЛОДИМИР БОГДАН
13 внуків
2 правнуки
брат — ПЕТРО БРОДИЧ
сестра — ЕВА МУДРИК з Родиною

Ділимось сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що у вівторок, 28-го лютого 1989 р. після довгої та важкої недуги відійшла у Вічність на 98-му році життя наша Незабутня МАМА, БАБУНЯ і ТІТКА

бл. п.

ЗІНАІДА ГРИГОРІВНА ФІЛІПОВА

У четвер, 2-го березня буде відправлена ПАНАХИДА в Свято-Андріївському Православному Катедральному Соборі, 15100 New Hampshire Avenue, Silver Spring, Md., о год. 7 00 веч.

У п'ятницю, 3-го березня 1989 р. в тому ж Храмі о год. 8-й веч. буде відправлено Чин Похорону.
ПОХОРОН відбудеться в суботу, 4-го березня 1989 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 11-й ранку.

Горем прибиті:

син — ЮРІЙ ФІЛІПОВ з дружиною ОЛЕНОЮ
внуки —
АНДРІЙ ФІЛІПОВ з дружиною ПАТРИЩЕЮ
ПЕТРО ФІЛІПОВ
племінник — д-р ВІТАЛІЙ БОГДАНІВ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ і сном ВОЛОДИМИРОМ
племінниця —
МАРІЯ КУЛІЯ з чоловіком ПІВТОРОМ і синами ЮРІЕМ, ОЛЕГОМ і ВАКОМ та ОКСАНА КОРАЛЕС з чоловіком АЛЬФОНСОМ і синами МАРКОМ і РІШАРДОМ

Вічна пам'ять Покійній. Нехай Американська земля буде їй легкою.

Замість квітів в пам'ять Покійній просимо складати пожертви на закінчення будови Свято-Андріївського Православного Катедрального Храму в Метрополії Вашингтону.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

Федеральної Кредитової Кооперативи
СВ. АНДРІЯ в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

— відбудуться —

в неділю, 19-го березня 1989 р., початок о 1:30 год. по пол.
в залі Церкви-Пам'ятника св. Андрія
Main Street, SOUTH BOUTH BROOK, N.J.

ВІДКРИТТЯ І ПОСВЯЧЕННЯ НОВОПРИДБАНОГО БУДИНКУ

при 35 Main Street, South Bouth Brook, N.J.

— відбудеться —

в неділю, 19-го березня 1989 р. о 12-й год. дня
На це свято щиро запрошуємо, як Членів так і Гостей.

ДИРЕКЦІЯ

КОМІСІЯ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА

Наукового Товариства ім. Шевченка, Української Вільної Академії
Наук і Українського Наукового Інституту Гарвардського
Університету

запрошують Членів й Українське Громадянство на

ДЕВ'ЯТУ РІЧНУ НАУКОВУ

Шевченкознавчу Конференцію У 175-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА ШЕВЧЕНКА

з такою програмою:

Відкриває і проводить програмою ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ, Колумбійський Університет
Шевченко і сучасна духовна ситуація МИКОЛА Г. ЖУПІНСКИЙ,
заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві
До генези одіомієних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи
навапи ІВАН ФІЗЕР, Ратгєрський Університет
Тарас Шевченко і слов'янофільство ІВАН М. ДЗЮБА,
літературний критик, публіцист — Київ
Шевченко — пророк ОМЕЛЯН ПРИЦАК, УНІГУ
Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні
РАІСА П. ІВАНЧЕНКО, Київський Університет
Закриття ЛЕОНІД РУДИЦЬКИЙ, Лясаль Університет

Конференція відбудеться

в суботу, 25-го березня 1989 р. о год. 2-й по пол.

на Ньйоркському Університеті, у будинку „Школи Права“

(School of Law), Tishman auditorium, 40 Washington Square South, на розі вулиць Мек Дуган
і Четвертої (Mac Dougal and Fourth Street, New York)

НОВОРІЧНЕ ПРИВІТАННЯ Слава Дажбогу! Слава Україні!

СВІТОВА СВЯЩЕНИЧА РАДА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ ВІРИ

вітає

усіх Українців з новим Українським Роком першого березня

і бажає усім всього найкращого в новім наступнім році.

Наші предки багато тисяч років святкували новий рік в березні — та чужинці духовні і фізичні понівольювачі українського народу заборонили нам святкувати наші національні свята і мати свою національну віру, яка навчав нас українців: любити своє рідне українське національне, шанувати, возвеличувати, знати і боронити своє українське національне краще ніж чуже.
Жити своєю національною мудрістю, яку написали нам наші святі національні пророки Т. Г. Шевченко, П. Українка та І. Франко, шанувати тих чужинців, які шанують нас українців і вигонять з України тих, хто поневолює нас.
Нехай в наступнім новім році ми піднесемо нашу національну свідомість, що є запорукою нашого успіху в боротьбі за волю України.

Березень, Першого 10-989-го Українського Національного Року
Нью Йорк, Пос Анджелес, Торонто

Пластове Плем'я „Перші Стежі“ у Нью Йорку
запрошує Вас на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ — ГРАФІКИ

мистців зі Львова:

Андрія Гуменюка
Петра Гуменюка
Людмили Лободи
Володимира Лободи

у неділю, 12-го березня 1989 р. о год. 1-й по пол.
у Галерії Об'єднання Мистців Українців
в Америці у Нью Йорку

136 Second Avenue

• Це їхня перша виставка на Заході.
• Виставку відкриває Стефанія Гнатенко.
• Праці можна оглянути в будні від год. 6-8, та в суботу, 18-го березня і неділю, 19-го березня — останній день виставки, від 1-8 вечора.

ШИРОКО РОЗГОЛОШЕНІ ЗАСОБИ масової інформації демократичні передвибори на становіщі посади Чикаго закінчилися перемогою Річарда Деллі, сина колишнього політичного „боса“ і довголітнього посади того міста. Набрала ці передвибори широкого значення мабуть тому, що в останніх днях перед самим голосуванням вибір кандидатів ішов виключно по расовій лінії. Теперішній посади Юджин Сосер, став першим негром-посади великого міста, що програв в користь білого кандидата.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу РОЧЕСТЕР, Н. Й.
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
— відбудуться —

в суботу, 11-го березня 1989 р. о год. 2-й по пол.
в залі Українського Народного Дому
831 Joseph Avenue, ROCHESTER, N.Y. 14621
У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:
36, 43, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, 437
Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

- ПРОГРАМА НАРАД:**
1. Відкриття і схвалення порядку нарад
 2. Ствердження правильності зборів
 3. Вибір Президії
 4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
 5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
 6. Дискусія над звітами і їх прийняття
 7. Вибір нової Управи
 8. Слово головної касира УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
 9. План праці на біжучий рік
 10. Внески і запити
 11. Закриття Загальних Зборів
- У нарадах візьме участь:
Уляна М. Дячук, головний касир УНС
За УПРАВУ ОКРУГІ:
Петро Дзюба, голова
Дмитро Пристай, секретар **Марія Свєрида**, касир

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

„ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА.“
„Я НЕ Є „ІВАН ГРОЗНИЙ“ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ.“
„МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВДКОМ.“

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ЧАРТЕРОВАНІ ВИЛЕТІ ПРЯМО 3 ТОРОНТО ДО КИЄВА!

На підставі цього — Інтуристська Корпорація подає різні, дбайливо приготувані, цікаві екскурсії! Прекрасна нагода відвідати своїх рідних та друзів!

ТУРА 'А' 15 ДЕННА ПОЇЗДКА		ТУРА 'В' 15 ДЕННА ПОЇЗДКА	
КИЇВ	1 ДЕНЬ	КИЇВ	1 ДЕНЬ
ЧЕРНІВЦІ	9 ДНІВ	ЛЬВІВ	9 ДНІВ
КИЇВ	3 ДНІ	КИЇВ	3 ДНІ

ТУРА 'Б' 15 ДЕННА ПОЇЗДКА		ТУРА 'Г' 15 ДЕННА ПОЇЗДКА	
КИЇВ	1 ДЕНЬ	КИЇВ	5 ДНІВ
ТЕРНОПІЛЬ	9 ДНІВ	ЗАПОРІЖЖЯ	3 ДНІ
КИЇВ	3 ДНІ	ОДЕСА	3 ДНІ
		ЛЬВІВ	4 ДНІ

ДАТИ ВИЛЕТУ І ЗВОРОТНІ КОШТИ ПРЯМО З ТОРОНТО ДО КИЄВА

Дата вилету з Торонто	Приліт до Торонто	Всі включаючи кошти			
		Поїздка 'А'	Поїздка 'Б'	Поїздка 'В'	Поїздка 'Г'
14 травня	28 травня	\$2395.00	\$2345.00	\$2395.00	\$2495.00
28 травня	11 червня	\$2450.00	\$2395.00	\$2450.00	\$2550.00
11 червня	25 червня	\$2450.00	\$2395.00	\$2450.00	\$2550.00
25 червня	9 липня	\$2560.00	\$2520.00	\$2560.00	\$2660.00
9 липня	23 липня	\$2560.00	\$2520.00	\$2560.00	\$2660.00
23 липня	6 серпня	\$2560.00	\$2520.00	\$2560.00	\$2660.00
6 серпня	20 серпня	\$2560.00	\$2520.00	\$2560.00	\$2660.00
20 серпня	3 вересня	\$2450.00	\$2395.00	\$2450.00	\$2550.00
3 вересня	17 вересня	\$2450.00	\$2395.00	\$2450.00	\$2550.00
17 вересня	1 жовтня	\$2395.00	\$2445.00	\$2395.00	\$2495.00

- До вищезгаданих сум, входить: оплата пелів з Торонто і назад до Торонто
- Їжа (сніданок і обід)
- Всі екскурсії по Україні
- Один візит в театр
- До сто (100) фунтів перевозу багажу, на одну особу
- Нічліг в готелю

З приводу оплати літаків від вашого міста до Торонто та резервацію задзвоніть до свого агента подорожі. За іншими довідками та брошуркою про вище згадані тури дзвоніть безкоштовно 1-800-268-1785 (тільки в Канаді).

Intours Corporation
1013 Bloor Street, West
Toronto, Ont., Canada M6H 1M1
АЕРОФЛОТ
Telephone (416) 537-2168
Telex 06-218557
Watts Line Canada 800-268-1785
Fax 416-537-1627

В пресі...

(Закінчення зі стор. 1)

Барладіану та ушкодили йому хребет. Вона назвала нападників „шовіністичною мафією“, „бандитами“, а їхні каральні акції варварськими. Ось де ховається справжня причина. Бандитів назвали бандитами, але КГБ „чому“ приймаче на свій рахунок і ображається. Видно дуже важко кагебістам перебудуватися й почати живити заходів, щоб старі бюрократи не перешкождали перебудові.

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

ність, тож, коли я дістав її листа з проханням про допомогу, я визнав за свій обов'язок допомогти їй сльозним наявним у мене засобом — словом. Я написав, що Р. Окунєва знає перекладача — цей факт я перекладаю: її розшукувала поліція, вона втекла з Ізраїлю. Ви знаєте механізми діяльності КГБ, і Ви не станете заперечувати, що ідея роздмухати ворожнечу між українцями й жидидами знайшла гаряче схвалення в тихих кабінетах саме цієї устави. Десять років ведено кампанія, публіковано доноси, фабрикавано „свідчення“, підкуплювано урядовців. І нарешті успіх: створено Бюро спеціальних інвестицій ЗСА, почалися процеси, поспішали взаємні звинувачення. Посіяні зерна ненависті дали багатий врожай.

Одну із статей Р. Окунєвої в обіорні І. Дем'янюка надрукував журнал „Свободное слово Руси“ (ч. 11-12 за 1988 рік). Цей журнал видає церковне об'єднання карпаторусів, що підпорядковувалося советській Російській Православній Церкві. Іншими словами, закордонний орган РПЦ, а отже і КГБ, друкує статті в обіорні І. Дем'янюка. Однією рукою КГБ шле свої докази на процес Дем'янюка, а другою — пускає у світ статті з критикою процесу! Тобто і звинувачення Дем'янюка, і його обіорна однаково потрібні для КГБ, щоб розпалити ворожнечу між жидидами й українцями. Невже ж жиди не розуміють цього?

Вони все ще продовжують переслідувати тих, хто сприяє перебудові.

Закінчує автор наведенням „чутків“, які, мовляв, свідчать про непривабливе моральне обличчя українських правозахисників, але насправді мається на меті очорнити й пересварити їх між собою.

Стаття є ще одним свідченням, що застійні часи в Україні продовжують свою застійну справу. А щодо морального обличчя В. Барладіану, М. Гориня, В. Чорновола та інших, то кожен багаче його відповідно до свого світогляду.

Очевидно, що ні, бо д-р Іцак Арад зустрічає й цілу советського мітрополита Філарета, того самого, що йому, як „міністру закордонних справ“ Советської Церкви підпорядковано усі єпархії цієї Церкви та їх видання за кордонами СС-СР.

Як на мене, Горбачов з його „чарівливою успішністю“, а ще ізраїльські комуністи куди небезпечніші для Ізраїлю, ніж Дем'янюк та українці. Але гнів і обурення ізраїльтян спрямовано умовно рукою в інший бік. Звинувачення Р. Окунєвої, спінене на три роки, за перехід вулиці на червоне світло це, очевидно, тільки привід для покарання її за критику процесу. Усякі „технічні“ (табійний термін) виркнутася, коли справжні причини масовано вигаданим звинуваченням, приймаючи гідність держави, що претендує на звання правової. Куди справдливим заходом була б критика поглядів іноземця. Коли критику опозиціонера заступають репресії, то постає справедлива підозра, що у гонителів немає аргументу проти доказів опозиціонера.

Як і всі люди, Рут Окунєва могла помилятися, але ставши на двобій з несправдою в СС-СР, вона не відступила від своїх ідеалів і в Ізраїлі. Цим можна пояснити, чому я та інші українці виявили своє співчуття до неї.

Я виклав тут усе, що я хотів би сказати читачам „Круга“ у зв'язку з оприлюдненням у Вашому журналі мого листа до газети „Свобода“.

Таємниця...

(Закінчення зі стор. 2)

метеорит, у виді круглого магнету, проміром 300-міль який не лежить спокійно на дні океану, але переміщується в постійно мінливому колооборі. Не слід при тому забувати, що навколо кожного магнету твориться електромагнетне поле, у висліді зміни якого вирощується електричний струм. І тим слід пояснити, чому всі електромагнетні інструменти та компаси в обсягу цього поля поведуться, як божевільні і чому людський мізок в цьому полі втрачає орієнтацію та виявляє захитання своєї нормальної справності.

Дія цього магнетного поля не є рівномірною на поверхні шлоного „Бермудського трикутника“. Тому, на думку д-ра Штрубена, можна буде в майбутньому сконструювати пристрій, що попереджуватиме моряків та летунів про небезпечні морські зони та смуги, яких слід уникати, щоб не впасти в сильну притягальну силу цього метеорного магнету.

СПОРТОВІ ВІСТІ
Редагус Омелян Твардовський

Відбулися Загальні збори УСЦАК-Схід. Я. Козак вибраний головою

Ньюарк, Н. Дж. (М. Б.-Й). Тут в суботу, 18-го лютого ц.р., в доміві УСВТ „Чорноморська Січ“ відбулися Загальні збори Української Спортової Центральної Америки і Канади — схід (УСЦАК-С).

Збори відкрив і ними провів Мирон Стебельський, уступаючий голова УСЦАК-Делегатура Схід. Після вибору Номінаційної комісії (О. Твардовський, Я. Петрик, Ю. Тарасюк і Я. Козак) і відчитання протоколу секретарем Д. Бобиліаком з попередніх Загальних зборів, звітвали за уступаючу управу голова, секретар, фінансовий референт, ланковий деяких родів спорту, пресовий референт, відпоручник Українського Олімпійського Комітету і голова Контрольної комісії.

В своєму звіті М. Стебельський подав всі виконаві почини діяльності уступаючої Управи. Він також зупинився над недотриманнями і труднощами у виконуваних цієї діяльності. Звіт голови доповнили секретар Д. Бобиліа, О. Твардовський, Я. Петрик і Я. Козак.

По закінченні звітів в дискусії виступили Я. Петрик, О. Труш, Я. Козак, М. Стебельський, С. Зибілевич, О. Лесюк і О. Твардовський.

Після дискусії на пропозицію Контрольної комісії збори ухвалили абсолютною уступаючої Управі через аклямацію.

Я. Козак

На пропозицію Номінаційної комісії збори одностайно вибрали нові керівні органи УСЦАК-Схід в такому складі: Ярослав Козак — голова, О. Твардовський — заступник голови, Я. Петрик — заступник голови і організаційний референт, Я. Качая — секретар, О. Напора — фінансовий референт, М. Борський — референт преси, С. Чижович — ланковий копаного м'яча, О. Лесюк — ланковий легкоатлетики, Ю. Тарасюк і І. Ісаїв — асистенти ланкового легкоатлетики, С. Зибілевич — ланковий плавання, Ю. Савчак — ланковий тенісу, С. Новаківський — ланковий шахів, Ю. Храчевич — ланковий настільного тенісу і С. Лушів — ланковий голфа. До Контрольної комісії вибрано Д. Бобиліа, О. Труша і П. Дулу. Збори вибрали також двох делегатів, М.

Борського і Я. Качая, на Загальні збори УСЦАК, які відбудуться в суботу, 22-го квітня 1989 року на Союзівці.

В плані нововибраної Управи є відбутти Спортові Ігрища Молоді 29-го і 30-го липня 1989 року на оселі СУМ в Еленвіллі, Н. Й. В програмі ігрищ будуть конкурси з легкої атлетики, копаного м'яча, відбиванки, плавання і тенісу.

В зборах взяла участь 18 представників спортових товариств: УСЦ „Трибул“, УСВТ „Чорноморська Січ“, СУМ „Крилаті“, КЛК, Організації Молоді СУМ і Плат, а також члени УСЦАК-Схід.

Закриваючи збори, нововибраний голова Я. Козак подякував присутнім за участь у зборах, після чого господарі ще довго гостили присутніх смачними перекусками і напійками. Вже було пізно як присутні розходилися вдоволени успіхами Загальних зборів і великими планами на майбутнє.

Київ „Динамо“ — збірна Ізраїля — 4:0

Наприкінці січня ц.р. на головному стадіоні в м. Тель-Авів при участі 25,000 глядачів, відбулися товариські футбольні змагання київського футбольного клубу „Динамо“ із збіркою Ізраїлю, в яких перемогли українські футболісти „сухим“ вислідом 4:0. Переможні голи здобули: Яреччук — 2, Литовченко, одного голя зробив воротар Ізраїля, який помилювався випустив м'яча з рук поза лінією власних воріт.

Ці товариські змагання офіційно спонзорувала західно-німецька летунська лінія „Люфтанза“. Ось що сказали про цю зустріч шеф спортової сторінки ізраїльської газети „Гадашот“ Пінкас Загаві і тренер київської дружини Валерій Лобановський:

П. Загаві: — Для мене гра сама собою — знаменна подія... Дружина з Києва продемонструвала яскраву комбінаційну гру і не залишила нашим футболістам ніяких шансів навіть на реміс. Та для кожного з наших футболістів важливим був не вислід, а участь. І рукописання спортовців багато про що говорили. Наша преса вітас той факт, що перемогли ще одну записану сторінку... В Лобановський: — Гру в Тель-Авіві ми розглядали як шабел підготовки команди і змагунів збіркою до нового сезону. Команда Ізраїлю збрала своїх найсильніших змагунів, відклали кавши майже всіх тих, що грають в європейських клубах... Не торкаючись оцінок гри, якою я в цілому задоволений, хотів би відзначити привітність і добро зичливість глядачів. Гадаю, ми зробили корисну справу і на ниві спортової дипломатії... Київські футболісти перемогли з рахунком 4:0. На змаганнях був присутній президент Ізраїлю Хаїм Герцог. Летунська компанія „Люфтанза“ вручила команді — переможниці пам'ятний срібний трофей.

ПІСЛЯ ДОВГИХ ДЕБАТІВ представники семи афганських повстанських груп назвали імена президента і прем'єр-міністра майбутнього перехідного уряду. Президентом буде помірковано настроєний Сібагулла Муджадді, який був досі тамчасовим головою повстанського альянсу. Прем'єр-міністром призначений фундаменталіст Абдул Расул Саф. Уже тепер легітимність і міцність новоствореного уряду викликає серйозні сумніви. В його виборі не брали участі всім партій, що представляють 2 мільйони афганських вітків в Ірані. Головою тимчасового Верховного суду, а можливо і міністром фінансів, вибраний Мохаммед Мохаммеді. Гульбундін Гекмат'яр відстане пост міністра оборони, а Юніс Галіс стане міністром внутрішніх справ. Професор Бургануддін Раббані очолить міністерство закордонних справ.

ПІВТОРА МІСЯЦЯ ТОМУ Військова колегія Верховного суду ССР визначила міру покарання затв'ї покійного генсека Леоніда Брежнєва, колишньому генерал-полковникові Юрієві Чурбанову і групі його спільників. Процес, який офіційно вважався „відкритим судовим засіданням“, крім кількох показових днів, відбувався при закритих дверях і не скоро стане відомо про перипетії тієї, за советськими поняттями, „справи віку“. Сумнів не викликає лише одне: сам Чурбанов дістав дуже скромний термін покарання, а багато осіб з його оточення, включаючи і Галину Брежнєву, з незрозумілих мотивів, навіть не були обвинувачені. Присуд винесений, але сама „справа“ продовжує привертати до себе увагу советських громадян. „Московське Новості“, наприклад, недавно надрукували статтю Наталії Геворкян, яка викладає думку державного обвинувача на процесі Чурбанова Александра Сбосва та інших правників, які вважають, що під час процесу був допущений ряд процедурних порушень.

Київ „Будівельник“ — „Віва“ Італія — 103:88

Продовжуються ігри чоловічих кошківкових дружин Європи за чашу Корача. Ми вже згадували раніше про те, що в цих змаганнях бере теж участь кошківкова дружина зі столиці України „Будівельник“.

Щоб дійти до півфіналу, українським кошківкарям треба виграти з цим італійським клубом з перевагою, чонайменше у 12 точок і після того з французьким клубом „Ортеза“ будьяким вислідом. Отже в першій зустрічі з „Віва“, що відбулася в Києві при участі коло 7,000 глядачів, українські кошківкарі перемогли солідним рахунком — 103:88. Найбільше точок в цих змаганнях здобув для „Будівельника“ Підковиров — 40. Дуже добре заграли: Левицький, Шапала і Мурзін. Перемогу українських кошківкарів уважають в Європі любителі цього спорту почесною, адже „Віва“ посідає високу європейську репутацію. Найкращим італійським кошківкарем є Ріва, він здобув в цій грі 33 точки. В його складі виступають теж американські змагуні, між якими вибивається Тирнер.

Київ „Будівельник“ — Москва ЦСКА — 93:76

Були це змагання за чемпіонат вищої кошківкової ліги ССР, в яких українські кошківкарі перемогли упривілейований клуб високим вислідом — 93:76. Багатомовно започаткувавши свою рецензію про цю зустріч Ю. Виставкін у київській „Спортивній газеті“ 11 лютого 1989 року. Він писав: „Справді нинішні „москвичі“ Володимир Ткаченко, Віктор Бережний, Валерій Гоборов і Георгій Резцов — це вчорашні кияни — гравці „Будівельника“, СКА і збірки України. Вірність, що врешті-решт служба в „баскетбольній армії ЦСКА“ для представників нашої та інших республік стане лише спогадом.

Це досить відважне твердження, колись за нього Виставкін був би опинився шонайменше між білими ведмелями... Адже ним автор показав пальцем на „рбий“ російський імперіалізм теж в спорті. Він проявився весь час за царату і продовжується в червоній імперії до сьогодні. Найкращі осяги спортовців неросійських народів імперії, як правило, записувалися на конто Росії.

Тепер ряд спортових діячів і тренерів з усіх „суверенних республік“ ССРР роблять зусилля, щоб припинити цей злочин росіян і саме про це вже й натакнув Виставкін. Чи стане це викрадання спортових талантів росіянами з неросійських „республік“ — лише спогадом, як згадав Виставкін, — покаже майбутнє?

Повертаючись до звітової зустрічі, переможні точки для київського „Будівельника“ здобули: Волков — 24, Підковиров — 23, Гоборов — 21, Лопатов — 13, Шапала і Горін — по 12. Наступного дня в чергових змаганнях „Будівельник“ переміг ЦСКА — 98:87.

Подав (от)

НЕ ТЕ ПРИЗВИЩЕ

У дописі „Золотий ювілей Карпатської України“ („Свобода“, ч. 34 з 23-го лютого ц.р.) у четвертому з кінця абзаци серед прізвищ закарпатців, яких президія запрошує до складу Ділового ювілейного комітету, має бути і Цар М. з Каліфорнії.

МАЄМО НА СКЛАДІ ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК Г. ГОЛОСКЕВИЧА

Близько 40.000 слів, видання дев'яте, Нью Йорк, 1966, стор. 451. Ціна 15.00 дол. за примірник і один долар за переклад. Мешканців стеїту Нью Джерзі обов'язує додати до ціни 6% продажного податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

BARCA COMPANY
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

ПРЕКРАСНІ ПИСАНКИ (правдиві та дерев'яні) в різних взорах та в різних цінах.

BUSINESS SERVICE

КРАМНИЦЯ "ICON"

продає: ІКОНИ, КОРАПИ, ПАМ'ЯТКОВІ РЕЧІ, наплавляє: ГОДИНИКИ І ЗОЛОТІ РЕЧІ. Маємо РАДІО, ВІДЕО на УКРАЇНУ
230 E. 14th Street
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 982-3488
140 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 533-1379

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЧИПА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Баянд Брукліні і переселенням тілних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

HURYN MEMORIALS
ВИБРОБЛЕННЯ НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВИМОНОВАННЯ НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТІ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Нью Йорку, включночи цвинтарі: св. Духа в Гамптон-Бруку, Н. Я., св. Андрія в Баянд Бруку, Н. Дж., Пейн Буш в Кергонсоні та Глен Спейс, Н. Я.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За домовленою представником слід телефонувати:
IVAN HURYN
P.O. Box 121
Hampton, N.Y. 10916
(914) 427-2684
BONDIAN REKSHYNSKY
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Управа Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника та мавзолею пополаджує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ССА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630
MAIL: PO Box 430
Damkrk, MD 20754